

ytringsfriheden og vil påtage sig rollen som pressens minister, så er det jo, fordi han faktisk ikke mener det med en undersøgelse, og at han er på retræte i det spørgsmål. Det ville da være spændende at få at vide, om det er det, der sker. Ellers må man jo sige, at hvis han vil have undersøgelsen, er det jo det samme, som at han vil sætte tommelskruerne på Danmarks Radio og ikke vil leve op til rollen som pressens minister.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Igen: Jeg tror, det lønner sig at holde fast i, hvad det her drejer sig om. Der er rettet grove anklager mod regeringen. Regeringen forsvare sig. Regeringen påpeger, at der bringes forkerte oplysninger. Det, jeg så siger til Berlingske Tidende, er, at det ikke tilkommer mig som statsminister at blande mig i Danmarks Radios interne proces – det står direkte. Og så siger jeg, at Danmarks Radio måske kritisk burde undersøge sig selv – altså en opfordring til noget selvkritik. Jamen det synes jeg da ærlig talt er et meget beskeden ønske at have.

Vi bliver angrebet, vi bliver anklaget for det groveste, herunder at vi vildleder Folketinget, jeg bliver truet med en rigsretssag, og så siger vi bare: Jamen hør lige her, når man kommer med så grove anklager, skulle man så ikke lige sørge for, at de faktiske oplysninger er i orden?

Vi påpeger, at de ikke er i orden, og opfordrer så til selvkritik. Det må man da sige må være noget af det mest grundlæggende, at man i en offentlig debat har ret til at forsvare sig selv.

Steen Gade (SF):

Jeg ved ikke, om man skal glæde sig over lidt, men jeg kan måske glæde mig over, at statsministeren ikke fortsat fremfører ønsket om en undersøgelse. Måske er det et tegn på, at statsministeren er klar over, at der gik han over strengen, og i stedet for snakker om selvkritik. Det var jo faktisk ikke det, der stod i Berlingske Tidende, men jeg har lagt mærke til, at det er det, der har stået på papirerne i dag, og at det er det, statsministeren har sagt i dag.

Kl. 14.35

Jeg vil så glæde mig over det, hvis det er det, det er et udtryk for, for jeg regner med, at statsministeren fortsat mener det, som han sagde under Muhammedkrisen, og jeg citerer:

I vores samfund er medierne fuldstændig uafhængige. Vi har en fri presse, og regeringen har ingen autoritet til at kontrollere pressen eller blande sig i, hvad den skriver.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg lige slå fast: Der er aldeles ikke tale om, at jeg nu siger noget nyt og anderledes, end jeg hele tiden har sagt. Jeg har læst op af, hvad jeg rent faktisk har sagt til Berlingske Tidende, hvor jeg netop sagde, at man kunne opfordre til, at Danmarks Radio måske burde undersøge sig selv kritisk, altså en selvkritik. Det er jo ikke en undersøgelse, regeringen vil iværksætte, eller noget, man kommer udefra og pådutter dem. Det må Danmarks Radio virkelig selv finde ud af. Regeringen har ikke et problem – jeg synes, Danmarks Radio har et problem ved at viderebringe ting på den her måde.

Så lyser det jo ud af alt det her, at hr. Steen Gade ikke har forstået forskellen på tegningesagen og så det her. Tegningesagen handlede om, at nogle kræfter bl.a. udefra ville begrænse danske mediers ret til at bringe tegninger og måske også andre ting. Der er det selvfølgelig vigtigt at stå behårdt fast på pressefriheden og sige, at inden for lovens rammer må medier selvfølgelig bringe, hvad de vil.

Den sag her drejer sig jo ikke om ytringsfrihed, den drejer sig jo ikke om, at Danmarks Radio ikke må bringe de ting, Danmarks Radio vil. Den drejer sig om, at regeringen bliver kritiseret, anklaget, beskyldt for det værste, og at vi forsvare os og siger, at de oplysninger, der kommer, skal være i orden. Jeg synes, det hører med til et folkestyre, at man kan få lov at forsvare sig selv.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Mogens Jensen som medspørger.

Mogens Jensen (S):

Statsministeren har meget travlt med at forklare, hvor forfærdeligt det er for regeringen, at man sådan bliver angrebet og udsat for urigtige oplysninger, og statsministeren har også sagt, at der ikke er noget i den her sag – der er ikke noget at komme efter, som statsministeren jo så ofte siger – og henviser til redegørelsen om den her sag, som det faktisk handler om, fra december måned.

Jeg tror, at der er rigtig mange udeomkring i de små hjem, som ikke kan finde ud af, om der er noget at komme efter, eller om der ikke er noget at komme efter. Derfor synes jeg, statsministeren skylder et svar til folk på, hvorfor han ikke vil sikre, at det her bliver uvildigt undersøgt, så vi kan se, om regeringen har ret i, at der ikke er noget at komme efter, eller om det er alle